

vedtog en resolution af principiel karakter om styrkelse af det økonomisk-politiske samarbejde. I resolutionen udtrykker Medlemslandenes regeringer deres politiske vilje til i løbet af de kommende 10 år at gennemføre en økonomisk union samt en møntunion for at sikre, at De europæiske Fællesskabers fremtidige udvikling bliver præget af stabilitet og vækst. Det samarbejdsprogram, som de Seks i resolutionen har vedtaget for den første treårs periode fra 1971 til 1973, omfatter for det første en udbygning af den økonomisk-politiske rådslagning inden for De europæiske Fællesskaber, hvor Rådet skal drøfte hovedtrækkene i den økonomiske politik. For det andet skal Rådet træffe beslutning om gradvis koordinering af virkemidlerne i den økonomiske politik. For det tredje skal Rådet inden udgangen af 1973 vedtage fælles regler for påligning af moms, men ikke momssatsens højde. For det fjerde skal nationalbankerne samarbejde om at holde de daglige kursudsving mellem Medlemslandenes valutaer inden for snævre rammer som et første skridt henimod fastlåsning af valutakurserne. Herudover er der aftalt valutastøtte til Medlemslande i vanskeligheder. Samarbejdets videre udvikling skal aftales i løbet af 1973 og vedtages enstemmigt.

Fællesskabets retsgrundlag består dels af selve Traktaten, de retsforskrifter, som Fællesskabets institutioner kan vedtage med hjemmel i Traktaten, og de folkeretlige aftaler, som Fællesskabets institutioner kan indgå med hjemmel i Traktaten. En del af dette retsgrundlag svarer til det grundlag, som andre internationale organisationer hviler på. Det består af regler, som forpligter Medlemsstaterne, men som giver disse frihed til selv at afgøre, hvorledes forpligtelserne bør opfyldes. En del af Fællesskabets retsgrundlag er imidlertid af en anden art, som i nogen grad adskiller sig fra retsordenen inden for de hidtil kendte internationale organisationer. Det gælder visse traktatbestemmelser, som efter deres indhold umiddelbart kan anvendes i Medlemsstaternes interne retsorden. Det gælder endvidere visse afledede retsforskrifter, som ifølge Traktatens udtrykkelige bestemmelse skal være umiddelbart gældende ret i Medlemsstaterne, således forordninger og beslutninger; for sidstnævntes vedkommende, såfremt disse retter sig til enkeltpersoner. Alle disse traktatbestemmelser og retsforskrifter skal principielt efter Fællesskabernes Dom-

stols praksis anvendes forud for modstående national lovgivning.

De bestemmelser af tilføjende eller ændrende karakter, som er fastsat i ændringstraktater, har samme gyldighed som de oprindelige traktatbestemmelser og vil blive omtalt i det følgende. På dette sted nævnes for overskuelighedens skyld kort de pågældende ændrings-traktater.

Ved en traktat, som blev undertegnet den 8. april 1965 og efter ratifikation af Medlemsstaterne trådte i kraft den 1. juli 1967, bestemtes det, at institutionerne for Det europæiske økonomiske Fællesskab, Det europæiske Atomenergifællesskab og Det europæiske Kul- og Stålfællesskab efter en kortere overgangsperiode skal være fælles. Siden ikrafttrædelsen af de to Romtraktater havde Den parlamentariske Forsamling og Domstolen været fælles for alle tre fællesskaber. Med traktaten af 8. april 1965 blev også Rådet og Kommissionen fælles. De fælles institutioner handler imidlertid fortsat på grundlag af de beføjelser, som er tillagt dem af den for hvert Fællesskab særlige traktat.

Ved en afgørelse af 21. april 1970 har Medlemsstaterne i henhold til EØF-traktatens art. 201 vedtaget, at der gradvist skal tillægges Fællesskaberne rådighed over toldprovenuier, indtægter fra de særlige afgiftsordninger for landbrugsvarer samt et restbidrag opkrævet i forhold til Medlemslandenes momspligtige omsætning. Ved en samtidig hermed afsluttet traktat, som efter ratifikation i de seks Medlemslande trådte i kraft den 1. januar 1971, er EØF-traktatens og de øvrige traktaters bestemmelser om Fællesskabernes budget blevet ændret, således at den parlamentariske Forsamlings indflydelse er blevet styrket.

Ved den til traktaten om Danmarks, Irlands, Norges og Storbritanniens tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber knyttede konferenceakt er fastsat bestemmelser om sådanne ændringer af ordlyden af den hidtil gældende traktattekst, som nødvendiggøres af dets udvikelse. Disse bestemmelser træder i kraft samtidig med bestemmelserne om de nye medlemmers indtræden, dvs. efter ratifikation af tiltrædelsestraktaten.

De nedenfor følgende bemærkninger retter sig på den ordlyd, som Traktaten har efter de tidligere ikrafttrådte og de som følge af Fællesskabets udvidelse nu fastsatte ændringsbestemmelser.